

AZ

UNGI EV. REFORM. EGYHÁZMEGYE

1897. AUGUSZTUS 10-ÉN

UNGVÁRON TARTOTT RENDKIVÜLI

ÉS SZEPTEMBER 9-ÉN

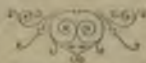
UGYANOTT TARTOTT RENDES KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

HOMOKI ANTAL,

EGYH.-MEGYEI FŐJEGYZŐ.

UNGVÁR.

SZÉKELY ÉS ILLÉS KÖNYVNYOMDÁJA

1897.

AZ

UNGI EV. REFORM. EGYHÁZMEGYE

1897. AUGUSZTUS 10-ÉN

UNGVÁRON TARTOTT RENDKIVÜLI

ÉS SZEPTEMBER 9-ÉN

UGYANOTT TARTOTT RENDES KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE :

HOMOKI ANTAL,

EGYH.-MEGYEI FŐJEGYZŐ.

UNGVÁR.

SZÉKELY ÉS ILLÉS KÖNYVNYOMDÁJA

1897.

**Az ungi evang. reform. egyházmegye 1897.
aug. 10-én Ungváron tartott rendkívüli közgyű-
lésének jegyzőkönyve.**

Jelen voltak: Szabó Endre esperes és Horváth Dezső hivatalukra legidősebb tanácsbíró, mint elnökök. Virágh József, Szabó József, Szűcs István, Hegedüs Soma, Köröskényi Elek, Felföldy Ödön, Bernáth Dezső tanácsbírók. Hegyi György e. m. ügyvéd. Homoki Antal c. m. főjegyző. Németh Péter és Magyar Bertalan jegyzők. Pazar István, Komjáthy Gábor, Benedek János, Soltész Tamás, Kis László, Szabó Endre, Tóth Lajos, Pataki Pál, Móré Gábor, Gecse Géza, Maksa József, Kovács István, Köröskényi István, Móré Elek, Szabó Károly, ifj. Szakal István, Urbán Mihály lelkészek. Nagy Géza és Erdélyi János s.-lelkészek. Mesko Gáspár, Kádár Ferencz, Balogh Dániel, Matolay Pál, Pap Lajos, Szabó Albert tanítók.

1. Elnöklő esperes ur fájdalmas szívvvel jelenti, hogy Kovách Károly, egyházmegyénk gondnoka f. évi július 8-án a halál által körünkből elragadtatván, miért is kéri a gyűlést, hogy az ő halála által megüresedett gondnoki szék betöltése iránt intézkedni sziveskednék, mely alkalommal indítványoztatott, hogy ezen kitűnő férfiú felett emlékbeszéd tartassék s a gyászoló családhoz részvétirat küldessék.

Egyházmegyénk mély fájdalommal veszi tudomásul ezen kitűnő férfi elhalálózását s kéri a vigasztalások Istenét, hogy vigasztalja meg az ő halálában mélyen sulytott családot; továbbá felkéri esperes urat, hogy a gondnoki szék betöltése végett a szavazást elrendelni méltóztassék, hogy a beadott szavazatok az őszi gyűlésen felbonthatók legyenek, azonkívül utasítja az egyházmegyei főjegyzőt, hogy a b. e. gondnok felett a következő őszi gyűlésünkön emlékbeszédet tartson.

Jegyzelle :

HOMOKI ANTAL,

e. m. főjegyző.

**Az ungi evang. reform. egyházmegye 1897. szept.
9-én Ungváron tartott őszi közgyűlésének jegy-
zőkönyve.**

Jelen voltak: Szabó Endre esperes, Köröskényi Elek tanácsbíró, mint helyettes világi elnök. Szabó József, id. Virág József, Magyar József, Hegedüs Sámuel, Szőlőssy Gyula, Szűcs István egyházi, — Felföldy Ödön világi tanácsbírók. Homoki Antal fő-, Magyar Bertalan és Németh Péter aljegyzők. Hegyi György egyházmegyei ügyvéd. Benedek János, Pazar István, Morvay József, Urbán Mihály, Bacskay Sámuel, Komjáthy Gábor, Szabó Endre, Szőlőssy Ferencz, Móre Gábor, Nagy Sándor, ifj. Szakal István, id. Szakal István, Tóth Lajos, Kis László, Köröskényi István, Kovács István, Pataky Pál, Móre Elek lelkészek. Erdélyi János, Tóth József, Nagy Géza segéd-lelkészek. Csengeri Jenő, Lácza József, Bóczér István, Dicső Endre, Matolay Pál, Pap Lajos, Enyedi Lajos, Záhonyi István, Maksa József, Bakó László, Karabélyos Gyula, Kádár Ferencz, Könyves Mihály, Sulyok János, Balog Dániel, Kis Lajos, Móre András, Orémus Kálmán tanítók s az egyházak képviselői.

1. Elnöklő esperes ur buzgó imában kérte Isten megszentelő és áldó kegyelmét tanácskozásunkra, egyzsersmind vigasztalást azon nagy veszteségért, mely egyházmegyénket érte szeretve tisztelt gondnokának, b. e. Kovách Károlynak halálában, buzgón kérte a gondviselés Istenét, hogy a jeles férfiú helyére állítson olyan lelkes egyént, ki lankadatlan kitartással munkálkodjék

Isten országának építésében; ennek megtörténte után a gyűlést megnyitotta.

2. Az egyházak képviselői megbízó leveleiket bemutatván, —

igazoltattak.

3. A f. évi aug. 10 én Ungváron tartott rendkívüli közgyűlés megbizta az egyházmegye főjegyzőjét, hogy jelen gyűlésünkön emlékbeszédet tartson feledhetetlen emlékű elhunyt egyházmegyei gondnokunk, Kovách Károly felett. A főjegyző a megbizatásnak eleget tévén, a felolvasott emlékbeszéd a gyászoló családnak megküldetni, azonkívül egész terjedelmében jegyzőkönyvbe vétetni rendeltetett, a mint alább következik:

Nagytszteletü egyházmegyei Közgyűlés!

Igen nehéz feladatot ruházott rám a nagytszteletü egyházmegye bölcsessége, midőn azon köteletség teljesítésével bizott meg, hogy Kovách Károly (1818—1897.) volt egyházmegyei gondnokunk emlékét még egyszer felujtsam, az ő egyéniségét a maga valóságában úgy megrajzoljam, hogy az teljesen megfeleljen azon férfiú alakjának, ki annyi éveken át nemcsak egyházmegyénknek, de egyházkerületünknek, sőt a magyarországi összes protestantizmus egyetemének díszje volt.

Mert ha véres csaták bálványozott hőseiről kellene emlékezni, kiknek szerteszáguldó hadai világrészünk téreit csataordításaikkal betöltötték, az emberi szorgalom által paradicsommá alkotott virányokat vérengzősökkal halálországá, boldogtalanság és nyomor tanyájává tették, — mondom, — ha ezekről kellene emlékezni, talán inkább leköthetném a figyelmet, mintha egy békében töltött hasznos élet eseményeit megjele-nitem.

El kell ugyan ismernünk jogosultságát azon küzdelmeknek is, melyek véráldozatokat követeltek az emberiség jogainak kivívásánál, de ép úgy tiszteletreméltók a történelem nagy alakjai, kik békés eszközökkel igyekeztek diadalra juttatni azon nemes eszméket, melyek hivatva voltak az emberiség szellemi és anyagi előhaladását előmozdítani.

Mert ha az emberiség történelmének lefolyását figyelemmel áttekintjük, azonnal szembetűnik azon tapasztalati tény, hogy minden kornak meg voltak mozgó eszméi, melyek az emberiség cselekményeit irányították, s azok, kik a haladás zászlóját kezökbe vették, sok küzdelemnek, gyakran nagy szenvedéseknek lettek részeiseivé, míg a zászlóra irt eszmének diadalt szerezhettek. Példa erre maga Üdvöztőnk, ki nemcsak szenvedett, de meg is halt azon isteni igazságokért, miket az emberiség ujjászületése érdekében hirdetett. Sokrates inkább kiitta a méregpohárt, mint az általa hirdetett igazságot megtagadja. Luther kész volt szembe szállni a mindenható pápai hatalommal, csak megmenthesse az evangéliumi igazságokat az emberiség számára. Kálvin inkább elhagyta volna vágatni kezeit, minthogy az uri szent vacsorát érdemtelenné odanyujtsa. És ezek az igénytelen férfiak, az ő hitlelkességekkel többet használtak az emberiség erkölcsi előhaladásának, mint ama zsarnokok, kik népjogokon tombolva a pusztákat beépítették; így akarva nevöket az enyészettől megmenteni; pedig az átsuhanó idő minden mozdulásával egy darabot tör le az emberi hiúság-rakta bálványokból s végre eltemeti egészen, mert az ily alkotásnak elmulás a vége; de azoknak, kik az isteni élet mezején az emberiség váltóságáért küzdöttek, kik az igazságot keresték, emlékek élni fog az idők végéig, mert az általok hirdetett eszme él örökké, csak alakja változik koronkint.

Ilyen lelkesedéssel s nemes kitartással küzdött a dicső emlékü férfiú, néhai Kovách Károly, ki már csak az emlékezeté, kinek áldásos működését Clio feljegyzi, hogy például szolgáljon a későbbi kor fiainak, hogy mily törhetlen kitartással kell lelkesedni azon igazsá-

gokért, melyek az emberiség szabadságát, boldogságát és jólétét vannak hivatva előmozdítani. Azon férfiú, ki egész életét a szabadság, egyenlőség és testvériség evangéliumának hirdetésére szentelte, még nagy idők múltán is intő példakép állhat előttünk a maga spártai jellemével, ki egy perczig sem ingott meg az általa felismert igazságok hirdetésében.

Mindenütt ott volt, hol lelke ezen tiszta ideáljának áldozhatott.

Midőn a haza Demosthenese lángszónoklatával a szabadság oltára köré gyűjté a nemzet jobbait, hol a magyarok Istenének nevére esküdtek, hogy nem lesznek rabok többé s nem fogják tűrni azon lealázó rabigát, melyet a gyáva önkény egy szabadságra született nép számára készített, megjelent ő is a szabadságért vívott véres csatákon, ott küzdött ő is ama félistenek sorában, kik örök dicsőséget szereztek a magyar névnek, s midőn a zsarnoki önkény futva hagyta el a tért, hol a nemzet szabadságának a sírját akarta megásni, idegen zsarnok hordáival árasztotta el e haza virányait s többé nem a hadi erény, nem a szabadságszeretet győzött, hanem egy szolgahad nehezült otromba súlyával a szabadságért vérző nemzet dicsőséges küzdelmének végső elfojtására.

Midőn a hazaárulás kicsavarta a nemzet kezéből a szabadság zászlóját s a zsarnoki féktelen düh, e haza téreit Golgotává változtatta, akasztófákat emelt a nemzet jobbjai számára, ezrenkint gyilkolta le a haza szabadságáért küzdő hősokeket, tömlöcz és bitóval akarván a nemzet kebeléből kiölni a honszerelmet, ő is osztozott a közös szenvedésben, de a börtön szenvedése sem volt képes lelkének legszentebb ideálját, a szabadságszeretetet elfojtani.

Majd midőn a porba sujtott nemzet egy jobb jövő reményében titkon kötözgette azon fájó sebeket, miket az önkény és zsarnok hatalom ütött rajta, ő is mint a többi jó hazafiak, evangéliumi egyházunk terére tette át áldásos működését s itt sem szünt meg hirdetni a szabadság igéit. Az ő magasztos gondolkodása belátta

azt, hogy ha társadalmi téren sikerül is egyidőre a szabad eszmék hirdetését elfojtani, az egyházi élet terén nincs hatalom, mely azt korlátok közé szorítsa, mert evangéliumi egyházunk alapelve a szabadságon nyugszik s ha ezen éltető elemétől megfoszthatnák, az az egész intézmény rombadőlését vonná maga után s ezáltal a haza szabadsága is végveszélynek tétetnék ki.

És ezen férfi, kinek emlékét átadjuk a történelemnek, nem enyészett el nyomtalanul, az ő egyénisége tetteiben élni fog hosszú időig minden igaz protestáns ember lelkében, intve, buzdítva azon nemes munkára, a melyet ő oly rendíthetlen kitartással folytatott a haza és egyház javára.

Midőn a hazára jobb napok derültek, ismét ott látjuk őt, mint buzgó hivatalnokot munkálkodni a közügy terén, de itt már nem találta összeegyeztethetőnek nemes gondolkodásával a társadalmi téren kifejtett kegyhajhászást s otthagya a munkatért, mely nem a magasra törekvésnek, de a könnyű megélhetésnek esz-közévé süllyedt.

Mi még az események hatása alatt nem is tudjuk teljesen mérlegelni a veszteség nagyságát, melyet a gondviselés keze ránk mért, midőn elszólította közülünk azon nemes férfit, ki európai műveltségével, lángoló egyház-szeretetével Mózesként járt előttünk, példájával oktatva, nyílt, őszinte jellemével adva példát arra, hogy egy igaz protestáns egyénnek miként kell magasztos hivatását betölteni, hogy ne csak névvel, de igazán szolgálja azt az ügyet, melynek zászlója alá esküdött. Sokan voltak, kik őt nem szerették hagyományos igazmondásáért. De ha áldott jó szívének nyílt őszinteségét ismerték volna, egész másként gondolkodtak volna az ő tetteiről. Mert az a nyílt bátorság, melylyel a léhaságot ostorozta, tiszteletreméltóvá tette őt még azok előtt is, kik találva érezték magukat az ő szókimondása által.

Mint családapa áldott lelkű neje és gyermekei részéről a bálványozásig szeretve, mint igazi patriarcha élt paradicsomi szépségű kertjével körülvelt Tuskulanumá-

ban, hová községének ügyes-bajos lakosai oly bizalommal járultak bajaikban, mint szerető gyermekek édes atyjokhoz, és senki ő tőle vigasztalanul el nem távozott, mert az ő áldozatkész jó lelke nem volt képes megtagadni a segítséget azoktól, kik hozzá bizalommal fordultak.

De nemcsak azok részesültek jótékonysága áldásaiban, kik körében élve naponkint igénybe vették segítségét, hanem meghozta a maga áldozatát anyaszentegyházunk, főiskolánk és minden téren, hol tettekkel kellett bizonyítani igaz protestáns érzelmeit. És ezen áldozatkészségében sokszor túlment még azon a határon is, a mint azt anyagi ereje megengedte.

De nemcsak itt, hanem a tudomány terén is világitó oszlopként járt előttünk. Hiszen mi tanuskodhunk legjobban az ő szellemi nagyságáról. Előttünk lebentette fel a fátyolt a multak nagy eseményeiről, buzdítva arra, hogy ne feledkezzünk el soha a történelem nagy alakjairól, kiknek világ-átalakító eszméi jelen társadalmi életünk kiépítésének alapul szolgáltak.

És ezen férfiú, kit annyi éven át dicsekedéssel vallottunk magunkénak, ma már csak emlékezetében él közöttünk, de tettei, melyek a legtisztább érzelmek kifolyásai voltak, romolhatatlan emléket szereztek neki s míg egy igazán érző protestáns ember élni fog, az ő tiszteletreméltó emléke sem fog elenyészni a szivekből. Igaz, hogy mi, kik az ő vezérlete alatt egy utat törtünk, nem adhattunk neki fényes kitüntetést, melytől szelid lelke különben is idegenkedett; de meghoztuk már életében a szeretet és tisztelet adóját, mely többet ér, mint a fejedelmi kegy megnyilatkozása, mely nem mindig az igaz érdem jutalmazásául szolgál.

És most, midőn e szerény emléket jutalmul hozzuk az ő érdemeinek megörökítésére, zárjuk őt szívünkbe, mert ha világra kiható emléket nem is szerzett magának, de azon szűkebb társadalmi téren, hol tehetségeit oly odaadó buzgalommal gyümölcsöztette anyaszentegyházunk és közelebbről egyházmegyénk felvirágoztatására, méltó helyet szerzett azon nagy fér-

fiak pantheonában, kik anyaszentegyházunk megpróbáltatása idejében hitlelkessé vált bátorsággal küzdöttek, sokszor a legnagyobb vészek között evangéliumi egyházunk s ezzel hazánk szabadságának kivívásában. És míg egyházunk ügyeinek élén ily fenkölt lelkű és tiszta jellemű férfiak fognak állani, bárhonnan jöjjön ellene támadás, az egyházunk alapját képező szabadságszereket azt diadallal fogja visszaverni.

Most pedig, midőn azon határpontnál megállunk, mely az ő pályáját bezárta, hol a nemesen futott életfáklya véglobbot vetett, egy nagy tanúsággal vagyunk gazdagabbak, azzal, hogy a legnemesebb és leghasznosabb élet is kiálszik; de a tettek, melyek a közjó, a haza, az egyház javára szolgáltak, nem enyésznek el az élet kialvásával, hanem tetteire buzdítják a nyomukba tolaikodó emberiséget, hogy azok is elszánt bátorsággal igyekezzenek a szabadság, testvériség zászlója alatt kivívni a legszentebb emberi jogokat. Mert ezek érdekében folytak a múltban a legádázabb küzdelmek, ezek érdekében hullottak porba a legnemesebb főök s lettek számkivetve a legtisztább honszerelm bajnokai, kik nem türhették az emberi jogok eltiprását.

Te pedig, megdicsőült lélek, ki hosszú életpályádon oly nemes kitartással küzdöttél az emberiség legszentebb eszményeiért, aludd békével siri álmodat és a fájó emlékezet virasszon nyugvó poraid felett!

4. A f. évi aug. 10-én Ungváron tartott rendkívüli egyházmegyei közgyűlés elrendelte a szavazást a b. e. Kovách Károly halálával megüresedett e. m. gondnoki állás betöltése végett, oly módon, hogy a szavazatok záros határidő alatt beadatván, jelen gyűlésünkön felbontassanak. Esperes ur jelenti, hogy a szavazatok beadattak, de mivel a gondnoki állás oly kitüntetés, mely nagy figyelmet érdemel, azért javasolja, hogy eltérőleg a bevett szokástól, a gondnokra beadott szavazatok felbontása ne bizassék egy külön küldöttségre, hanem a közgyűlés színe előtt történjék meg. Közgyű-

lésünk a javaslatot magáévá teszi s felkéri az elnökséget, hogy a szavazatbontást eszközölje, a mi megtörténvén, kitünt, hogy a beadott 38 szavazat közül egy érvénytelen lévén, a 37 érvényes szavazatból Komjáthy Béla országgyűlési képviselőre 17, Bernáth Dezsőre 14, Bernáth Zoltánra 5 és Horváth Dezsőre 1 szavazat esett.

Mint hogy általános szavazattal öb séget senki nem nyert, a két legtöbb szavazatot nyert Komjáthy Béla és Bernáth Dezső között a szavazás újból elrendeltetik, felkérve esperes ur, hogy az egyházakat körlevélileg hívja fel, hogy szavazataikat f. évi okt. 5-ig adják be, egyszersmind a beadandó szavazatok felbontása végett az esperes elnöklete alatt Köröskényi Elek, Virágh József, Felföldy Ödön, Komjáthy Gábor és a főjegyzőből álló bizottság küldetik ki, oly meghagyással, hogy a szavazatbontást f. évi okt. 12-én eszközöljék Ungváron és eljárásuk eredményéről jövő tavaszi közgyűlésünkre jelentést tegyenek.

5. Esperes ur előterjeszti, hogy az államsegélyre nézve a nagyméltóságú konvent úgy intézkedett, hogy a kik abból részesülni akarnak, közalapi kérvényen folyamodjanak a végrehajtó bizottsághoz, a mihez a szükséges nyomtatványok már le is küldettek az esperesi hivatalhoz.

Egyházmegyénk mély megdöbbenéssel veszi a nagyméltóságú konvent ezen sérelmes intézkedését, mely teljességgel össze nem egyeztethető sem az egyéni önérzettel, sem azon állás tisztességével, melyet a lelkesi

kar a társadalomban elfoglal. Mert volt idő, még nem is igen régen, midőn az államhatalom, majdnem kényszerítve kínálta az államsegélyt, de a protestáns lelkészi kar visszautasította azt, mint nem törvényes hatalomtól származó adományt, pedig a nyomasztó szükség már akkor is majdnem türhetetlenné tette a prot. lelkészek nagyobb részének helyzetét, de inkább küzdöttek tovább a rájuk nehezült szükséggel, minthogy szabadságukat és függetlenségüket veszélyeztessék, és ma, midőn a nemzet törvényes kormánya saját jóindulatából igyekszik enyhíteni azon nyomasztó szükségét, mely századokon át ólomsúlylyal nehezült a prot. lelkészi karra, most legfőbb egyházi hatóságunk kényszerít arra, hogy az államsegélyt koldusként könyörögjük ki az ő kezei közül.

Főtiszteletű Egyházkerület! Mi, kik türelemmel hordoztuk a szegénység igáját, nem kértünk, nem könyörögtünk soha, csakis azok nyujtották be kérő iverket, kiket a Gondviselés keze a föld poráig sulytott, ma ott állunk, hogy midőn az állam jóvoltából, némi jobb jövő derengését látjuk, saját egyházi legfőbb hatóságunk kényszerít, hogy önéretünket levetkezve, koldus-alamizsnaként könyörögjük ki azon segélyt, mely a mi szükségünk enyhítésére adatott. Ennélfogva alázatos tisztelettel kérjük a főt. egyházkerületi közgyűlést, méltóztassék minket ezen megaláztatástól megmenteni, méltóztassék a nagy-

méltóságú konventen odahatni, hogy jövőben az államtól nyerendő segély ne ily szégyenletes módon osztassék ki segélyképen, hanem a jelentő ivék nyomán fizetes-pótlék gyanánt.

6. Komjáthy Gábor 1897. febr. 14-én ungvári lelkeszsze választatott, a választás kérvénnyel támadtatott ugyan meg, de a választást, mind az egyházmegye, mind az egyházkerület megerősítvén, állomását elfoglalta.

A mi tudomásul vétetik s a főt. egyházkerületre tisztelettel felterjesztetik.

7. Moré András nagy-geőczi tanító tavaszi közgyűlésünk 8. sz. határozatával utasított, hogy az esperes ur előtt a tanítók számára előirt esküt tegye le. Azonban esperes ur hivatkozva a törvény ide vonatkozó intézkedésére, mely az esküt a közgyűlés előtt rendeli letenni, azt illetőtől ki nem vette s így Moré András a jelen közgyűlésen tette le a hivatalos esküt.

Tudomásul szolgál.

8. A veskóczi leány-egyház előljárósága jelenti, hogy Kis Lajos p.-helmeczi tanítót tanítójául megválasztotta, kéri a választás megerősítését.

A választás megerősítették és a főt. egyházkerületre felterjesztetik.

9. Ugyanebből folyólag a helmeczi egyház kéri az egyházmegyét, hogy méltóztatnék valakit tanítóul odarendelni.

Egyházmegyénk felkéri esperes urat, hogy ha valami alkalmas egyén ajánlkoznék, méltóztassék a helmecki egyházba tanítóul berendelni.

10. Miután a Horváth-alapból nyert segélyek szétosztásáról szóló jegyzőkönyvből a lelkészek subventiójára vonatkozó jegyzőkönyvi pont a tavaszi egyházmegyei gyűlés jegyzőkönyvéből kimaradt, egyházmegyénk annak a jelen gyűlés jegyzőkönyvébe való beiktatását elrendeli.

Minélfogva utasittatik az egyházmegyei gyűlés jegyzőkönyvének szerkesztője, hogy a tavasszal a Horváth-alapból nyert segélyosztásról szóló jegyzőkönyvnek a lelkészek subventiójára vonatkozó pontját jelen gyűlésünk jegyzőkönyvébe kinyomassa. — A nevezett jegyzőkönyvi pont így szól: A lelkészi subventiókkal kapcsolatban tisztelettel terjeszti be pénzosztó választmány a nt. egyhm. közgyűlésnek, hogy ha a konvettől megnyerendő államsegélyt megkapnák azok, kik itt subventiót kapnak, a méltányosság és igazság szempontjából a konvettől nyert összeg az egyesnek adott subventióból a pénztárnok által tartassák vissza; és a felvett kulcs arányában (525 frt) leendő államsegély kiosztására, kéri a pénzosztó választmány tisztelettel a nt. egyházmegyei közgyűlést, hogy egy bizottságot kinevezni méltóztassék, hogy ezen alapon számíttassék tovább a lelkészeknél a fizetéspótlék.

11. Olvastatott az egyházmegyei segélyosztó bizottságnak f. évi június hó 11-én tartott gyűlésének jegyzőkönyve, melyben az illető bizottság beszámol a főt. egyházkerület által leküldött 810 frt államsegély mikénti szétosztásáról, mely eljárásánál szem előtt tartotta tavaszi közgyűlésünk azon határozatát, hogy a konventtől a lelkészek számára kiutalandó államsegély is a legcsekélyebb jövedelmű lelkészek fizetésének tovább pótlására fordíttassék, oly módon, minthogy ezek a Horváth Mária-alapból is tovább pótoltnak. Ehez képest Bajánháza, Bártfa, Beés, Csap, Csepely, Gálóc, Kapos, Kis-Geőcz, Mokcsa, Nagy-Geőcz, Palágy, Pályin, Helmeicz, Pinkócz, Rát, Szelmencz, Szeretva, Tarnócz, Vajkócz, Vaján, Ágtelek, Salamon, mind egyenkint 38 frtot, továbbá Iske 27, Nyarád 22, Csicsér 13, Revisce 7 frtot, Szabó Istvan 10, Erdélyi János 20 és Nagy Géza s.-lelkészek 20 frtot kaptak.

Közgyűlésünk a bizottság eljárását helybenhagyja, azzal a megjegyzéssel, hogy azoknak a lelkészeknek, kiknek a közalapi segélyök az államsegélybe beszámíttatott, a jövő tavaszi gyűléskor a Horváth-alapból kiosztandó fizetés pótlékból a beszámított összegig kárpótlást nyujt és ezen összeget azok fizetés pótlékából vonja le, a kik most ennyivel több fizetés pótléket kaptak.

Ezen határozat ellen Móre Gábor felebbezést jelentett be.

12. Olvastatott a főt. és méltóságos Püspök ur leirata, melyben tudatja, hogy a nagyméltóságú Miniszter ur nem hajlandó a Horváth-alapból a sáros-polyánkai tanító részére nyujtott, de időközben megvont 21 frt segélyt engedélyezni, hanem azt továbbra is a Horváth-alap terhéül tekinti.

Egyházmegyénk tisztelettel felkéri a főt. egyházkerületet, hogy méltóztassék a nagyméltóságu Miniszter urat felvilágosítani arról, hogy a Horváth-alapból nyert segély állandó fizetést nem képez, hanem azt a körülmények szerint segélyül adja az egyházmegye azon tanítóknak, kik egy vagy más tekintetben szigorú körülmények közzé jutnak, amint azt a Horváth Mária végrendeletének 12. pontja rendeli.

13. A viszokai leányegyház három példányban kiállított tanítói díjlevelét megerősítés végett beterjeszti.

Megerősítettik és a főt. egyházkerületre tisztelettel felterjesztetik.

14. Esperes ur az országos gyámintézeti befizetéshez szükséges mintát elfogadás végett beterjeszti, olyképpen, hogy az a jegyzőkönyvben kinyomassék s az 1896. évre történt befizetési napló tételei szintén ezen mintában kinyomassanak.

Közgyűlésünk a gyámintézeti mintát elfogadja s azt a jegyzőkönyvben kinyomatni rendeli, utasítván egyszersemind a gyámintézeti kezelőt, hogy az 1896. évre történt befizetési naplót a jegyzőkönyv szerkesztőjének rendelkezésére bocsássa.

Az ungi ref. egyházmegye lelkészi kara az országos ref. gyáminté-
zetre az 1896-ik évben következő arányban fizetett:

Sorszám	A lelkészi állomás neve	Évi javadalma		Belépési járulék egyhar- mada		Tag- sági díj		Összesen	
		frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.
	Agtelek :								
1	Kovács István	599	—	19	97	14	98	34	95
	Bajánháza :								
2	Hegedüs Sámuel	670	66	22	36	16	77	39	13
	Bátfa :								
3	Kiss László	377	32	12	58	09	44	22	02
	Beés :								
4	Köröskényi István	488	60	16	29	12	22	28	51
	Bezó :								
5	Magyar József	750	—	25	—	18	75	43	75
	Csap :								
6	BacsKay Sámuel	709	82	23	67	17	75	41	42
	Csepely :								
7	Szóllóssy Gyula	452	51	15	09	11	32	26	41
	Csicser :								
8	Szabó Endre	675	42	22	52	16	89	39	41
	Csomonya :								
9	Németh Péter	922	03	30	74	23	06	53	80
	Eszeny :								
10	Szabó József	1157	60	38	59	28	94	67	53
	Gálocs :								
11	Özv. Vágó Istvánné	501	80	16	73	12	54	29	27
	Iske :								
12	Pazar István	575	25	19	18	14	39	33	57
	Kis-Dobrony :								
13	Nagy Sándor	699	—	23	30	17	48	40	78
	Kis-Geöcz :								
14	Homoky Antal	491	50	16	39	12	29	28	68
	Kis-Ráth :								
15	Morvay József	443	43	14	79	11	09	25	88
	P.-Helmech :								
16	Kocsis Endre	337	82	11	27	08	45	19	72
	Lucska :								
17	Ifj. Szakál István	507	63	16	93	12	70	29	63
	Minaj :								
18	Ifj. Szabó Endre	268	95	08	97	06	73	15	70
	Átvitel :	10628	34	354	37	265	79	620	16

Sorszám	A lelkészi állomás neve	Évi jövedelme		Belépési járulékok egyharmada		Tagsági díj		Összesen	
		frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.	frt	kr.
	Athozat :	10628	34	354	37	265	79	620	16
	Mokcsá :								
19	Szőllőssy Ferencz	461	51	15	39	11	54	26	93
	N.-Dobrony :								
20	Magyar Bertalan	1321	50	44	05	33	04	77	09
	N.-Geöcz :								
12	Szaplonczay Benjámín	495	50	16	52	12	39	28	91
	N.-Kapos :								
22	Maksa József	608	77	20	30	15	22	35	52
	N.-Szelmencz :								
23	Kozma József	614	50	20	49	15	37	35	86
	N.-Szeretva :								
24	Id. Szakál István	469	10	15	64	11	73	27	37
	Nyarád :								
25	Kecskeméthy Lajos	581	—	19	37	14	53	33	90
	Palágy :								
26	Tóth József	588	34	19	62	14	71	34	33
	Pályin :								
27	Soltész Tamás	741	18	24	71	18	53	43	24
	F.-Reviscse :								
28	Benedek János	393	88	13	13	09	85	22	98
	Salamon :								
29	Szűcs István	742	15	24	74	18	56	43	30
	Szürthe :								
30	Tóth Lajos	610	63	20	36	15	27	35	63
	Szalóka :								
31	Szabó Károly	868	63	28	96	21	72	50	68
	Ung-Tarnócz :								
32	Pataky Pál	488	43	16	29	12	22	28	51
	Záhony :								
33	Urbán Mihály	995	—	33	17	24	88	58	05
	Jenke :								
34	Móré Gábor	579	35	19	32	14	49	33	81
	Vaján :								
35	Virág József	499	43	16	65	12	49	29	14
	Vajkócz :								
36	Rasky Endre	434	50	14	49	10	87	25	36
	Összesen :	22121	74	737	57	553	20	1290	77

15. Olvastattak a közalapi kérvények, melyek következőleg bíraltattak el és ajánlottak segélyre:

I. E g y h á z a k :

- a) Tarnócz igen kis népességű buzgó, de szegénységgel küzdő és adósággal terhelt egyház kér 170 frtot.
Ajánltatik 170 frtra.
- b) Nyarád igen buzgó igyekezetű egyház, mely legközelebb 3000 frtig vásárolt a lelkész számára belfőséget és 10 év alatt kivetés útján gyűjtött 2500 frtot, most villámsujtott temploma kijavítására kér 200 frtot.
Beterjesztetett költségvetésének megerősítése folytán ajánltatik . . . 200 frtra.
- c) Nagy-Kapos igen igyekező egyház, melléképületeinek felépítésére és a lelkészlak fedésére kér 200 frtot.
345 frtról szóló költségvetésének megerősítése folytán ajánltatik 200 frtra.
- d) A veskóczi leányegyház templomának felépítésére, melyre ujabban 625 frtot vetett ki, kér 500 frtot.
Költségvetése megerősítettén, ajánltatik 400 frtra.

II. L e l k é s z e k :

- a) Pataky Pál tarnóczyi lelkész csekély jövedelme mellett, mióta lelkészkedik, igen sok elemi csapást szenvedett, így a gazdálkodás és családfenntartásra kénytelen volt adósságot csinálni, a mit nem képes szűk jövedelméből törleszteni; kér 300 frtot.
Ajánltatik 150 frtra.
- b) Tóth József palágyi lelkész két év óta tartó súlyos betegsége és sok elemi csapás folytán nagy adóságra merült; kér 300 frtot.
Ajánltatik 200 frtra.

- c) Rásky Endre vajkócz-mátyóczi lelkész, ki több éven át sok elemi csapást szenvedett, sok adóssággal küzd, amellett mint 92 éves öreg ember, segédet is kénytelen tartani; kér 100 frtot.
Ajánltatik 100 frtra.
- d) Pazar István szűk jövedelmű és elaggott lelkész gyermekei taníttatása miatt sok adósságba keveredett, azonkívül mint elgyengült ember, segédlelkész tartására van utalva; kér 250 frtot.
Ajánltatik 150 frtra.
- e) Benedek János réviscei agg lelkész, nagy családjára és sok terménybeli káaira, valamint neje folytonos betegségére való tekintetből kér 100 frtot.
Ajánltatik 100 frtra.

16. Kenessei Béla. az országos közalap végrehajtó-bizottságának jegyzője, az ungi egyházmegye által befizetett közalapi kimutatás megerősített naplóját leküldi.

A mely tudomásul vétetik és levéltárba tétetni rendeltetik.

17. Tóth József segédlelkész, ki az 1896. év szept. 1-én Csicserben tartott közgyűlés 34. sz. határozatával bekebeleztetett egyházmegyénkbe, mint vajáni segédlelkész, ki ugyanakkor Deregnőben a gróf Lónyay-családnál nevelői állást töltött be, most, miután nevelői állását elhagyta, kéri, hogy az egyházmegye őt mint tényleges segédlelkészt alkalmazza.

Miután a segédlelkészek elhelyezése az esperes jogkörébe tartozik, felkéretik esperes ur, hogy Tóth József segédlelkész elhelyezéséről gondoskodni méltóztassék.

18. Esperes ur előterjeszti, hogy a közalapi kérvények azon pontjai, melyeket az esperesnek igazolni kell, nem szereltettek fel a kérelmezők által az ott megkívántató kellékekkel, miért is azon kérdést intézi a gyűléshez, hogy vajjon aláírhatja-e ő az ily hiányosan kiállított közalapi kérvényeket.

Miután a folyamodók nem voltak előlegesen figyelmeztetve, hogy kérvényeiket ezen kellékekkel szereljék fel, most megbizsa egyházmegyénk esperes urat, hogy jelenleg a kérvényeket aláírásával hitelesítse, jövőre pedig figyelmeztetnek a kérelmezők, hogy a közalapi kérvényben feltüntetett kiváналomnak eleget tegyenek; különben segélyre ajánlatni nem fognak.

19. Id. Szakal István az ungvári gyűlés 98. sz. határozatával utasított, hogy tegyen jelentést arról, hogy a Horváth-alapból magtárépítésre nyert 50 frtot miért nem fordította az egyház céljára. Mire nézve id. Szakal István azt jelenti, hogy a szeretvai egyház magtárépítésre segélyt nem kért és nem is kapott, hanem még a nagy-dobronyi gyűlés alkalmával istálló-renoválásra kért segélyt, de ez a segély tanitói kamarára utalványoztatott ki, különben a jelentés szerint a pénz még megvan kamatjával együti s mihelyt az egyház az iskolaépítésből származó adósságától megmenekül, azonnal hozzáfog a tanító kamarájának felépítéséhez.

Közgyűlésünk e jelentés folytán felkéri az egyházmegyei pénztárnokot, hogy nézzen utána, hogy mikor és mi célra kapta a szeretvai egyház a kérdéses 50 frtot és erről tavaszi közgyűlésünkre tegyen jelentést.

20. Ugyancsak id. Szakal István panaszolja, hogy a nagy-szeretvai jelentőívben a lelkészi földbirtok haszonbéri értéke 540 koronára van felvéve; kéri az egyházmegyét, hogy a főt. egyházkerület útján ezen összeget a jelentőívben 278 korona és 40 fillér kataszteri tiszta jövedelmi összegre szállíttatni méltóztassék.

Miután id. Szakal István a jelentőívet a kérvényhez nem mellékelte, így egyházmegyénk meg nem győződhetett a kérelem alaposágáról; ennél fogva utasítja id. Szakal Istvánt, hogy kérvényéhez a jelentőívet csatolja és jelezze pontosan azon tételeket, melyeket kiigazíttatni kér.

21. Az iskei egyház presbyteriuma azon kérelemmel járul az egyházmegyei közgyűléshez, hogy miután öt fizető egyháztag elpusztult, vagy részben pusztulóban van, és így két ujonnan bekerült egyháztagra, névszerint Kovács István és Popély Ádám Jánosra vetettek ki két-két véka gabonát, fél-fél véka búzát, fél-fél öl fát és az ezekkel járó szolgálmányokat, és a véka-szám szerint járó esedékes szénapótlékot, tisztelettel kéri ezen kivetés megerősítését, hogy a különben is csonkuló lelkészi fizetés némileg pótoltsassék.

Miután az egyház presbyteriuma nem mutatta ki, hogy mely kulcs szerint vetette ki az illetőkre a fentebb kimutatott fizetést, utasíttatik, hogy erre nézve hozzon presbyteri határozatot s melyben ki legyen mutatva, hogy hasonló birtoku egyének mennyit fizetnek s ezen határozatot az illetőknek is hozzák tudomására, hogy aztán azok keressenek orvoslát az egyházmegyén, ha magokat tulterhelve érzik.

22. A solymosi leányegyház presbyteriuma arra nézve kér határozatot, hogy tartoznak-e az egyház tagjai a tanító rétvén sarjut is lekaszálni, a mennyiben a díjlevél 5-ik pontjában ott van ugyan, hogy a rétet tartoznak lekaszálni, de sarjuról említés nincs téve.

Egyházmegyénk azon véleményben van ugyan, hogy ezen kifejezés — tartoznak a rétet lekaszálni — magában foglalja a sarju kaszálást is; de mielőtt ebben az ügyben érvényesen döntene, utasítja az egyháztanácsot, hogy hozzon határozatot erre nézve, majd ennek alapján fog az egyházmegye intézkedni.

23. Lejárván a közigazgatási időszaki tanács megbízatása, szükségessé vált annak újra szervezése.

Kijelöltettek az egyik csoportba Bernáth Zoltán, Bernáth Dezső, Felföldy Ödön, Virágh József, Szöllősy Gyula, Hegedüs Sámuel; a másikba Horváth Dezső, Köröskényi Elek, Kormos Béla, Szabó József, Szűcs István, Magyar József.

24. Az ungvári lelkész jelenti, hogy neki az egyházmegyei könyvtárt senki által nem adta, így annak kezelése ránézve igen kényelmetlen, mert nem tudja, hogy mit vesz által s miről kell neki számolni, ha az egyházmegye által valamikor számadásra hivatik.

Egyházmegyénk elismeri az ungvári lelkész felszólalásának jogosultságát és utasítja őt, hogy Köröskényi István beési lelkészt, ki a könyvtárt

legutóbb kezelte, hívja fel, hogy a könyveket pontos leltár mellett adja át, mely alkalomra Pataki Pált, Hegyi Györgyöt, Németh Pétert és Horváth Dezsőt is hívja meg, kik mint e célra kinevezett küldöttség működjenek közre az átadásnál.

25. Olvastattak XCVI—CI-ig jelzett esperesi körlevelek, melyeknek kivonatos tartalma: XCVI: A tanítói korpótlék tárgyában egyházi közgyűlés tartása s határozása a felett, hogy a korpótléket az államkincstártól kívánják-e államsegély czímen igénybe venni, vagy a terhet maguk fogják viselni az egyházak? S erről az illetékes tanfelügyelő urnak jelentés teendő. XCVII: Szavazatok egyházkerületi hivatalokra, u. m. világi fő-, világi aljegyző. Világi tanácsbíró. Papi aljegyző dr. Tüdös István és Vattay László közt. XCVIII.: Az egyházmegyei gyűlés helye és ideje s a beadványok határideje. XCIX: Emlékezés nsgos Kovách Károly e. m. gondnok haláláról s a gondnoki szék betöltése végett a szavazás elrendelése céljából aug. 10-ik napjára rendkívüli e. m. közgyűlés tüzetik ki. C: Egyházkerületi hivatalokra szűkebb körű szavazás rendeltetik el, u. m. vil. főjegyzőre: Szalay László, dr. Finkey József, Bárczay László, Molnár József és dr. Ballagi Géza urak közt. Világi tanácsbíróra: Dókus Gyula, Szentimrey Gyula, Bernáth Zoltán, Szinyey Gerzson, Papszász Lajos és Bornemissza István urak közt. Vil. aljegyzőre: Dr. Finkey Ferencz, dr. Molnár Gyula és Dobozy István urak közt. CI: A pályini templomszentelés szept. 5-én.

Mindezek, mint körözött ügyek tudomásul szolgálnak.

26. 1897. ápril 6., 7-én tartott e. m. közgyűlés 85-ik pontja értelmében a nagyt. esperesi hivatal meg-

bizta Komjáthy Gábor ungvári lelkészt, hogy az egyházmegyei jegyzőkönyvekben nézzen utána a botfalvai temető-ügynek. Mely esperesi megbízásból folyólag Komjáthy Gábor jelenti, hogy az egyházmegyei írott jegyzőkönyveket 1860-tól 1877-ig tüzetesen átvizsgálta, de az új temető eladásáról semmi feljegyzést sem talált.

Mivel az egyházak tulajdonai csakis egyházmegyei jóváhagyással adhatók el, a botfalvai egyház új temetőjének eladásáról pedig az egyházmegyei jegyzőkönyvekben följegyzés nincsen, az egyházmegye annak eladását nem ismeri el.

27. Kozma József szelmenczi lelkész jelenti, hogy a ptruksai leányegyház az előkönyörgői állásra — másnak hiányában — meghívta Jenkéről Gergely Alajos oklevél nélküli tanítót, azon kikötéssel, hogy egy év leforgása alatt oklevelét megszerzi. Nevezett tanító a meghívást elfogadta s szept 1-re ígérte új állomását elfoglalni.

A ptruksai egyház tanító-választása tudomásul vétetik, de Gergely Alajos elválasztott tanító Ptruksán az előkönyörgői templomi szolgálatokat mindaddig nem végezheti, míg oklevelét meg nem szerzi, melynek alapján az egyházmegye őt, mint előkönyörgőt megerősíteni.

28. Homoky Antal és Egry Ferencz urak a tavaszi közgyűlés 50-ik pontjában nyert megbízatásuk alapján eljárásuk eredményéről a következőkben terjesztik elő jelentésüket:

I. A putka-helmeczi egyházban leltár ezelőtt csakugyan nem volt, de f. év aug. 1-én a leltár elkészítte-

tett s az a küldöttség által a jelen volt presbyterek és egyháztalagok előtt felolvastatott és kifogástalannak elismertetett.

II. Koraláth László ur a putka-helmecezi egyház részére három rendbeli alapítványt tett különböző célokra. Ezek közül egy 200 forintos alapítvány a község szegényei részére kamatozott olyformán, hogy a kamatokat 4 ref., 2 gk, 2 rk., 1 izr. vallásu egyén élvezte volna, a kik elnyomorodva, munkaképtelenné lettek. Az adományozó ekként való rendelkezéséről azonban semmi irás sincs, azt az egyház tagjai csak szóbelileg adták elő. S így az sem tudható, hogy mi módon került ezen alapítvány az egyház kezelése alá. Tény az, hogy az adóslevelek az egyház birtokában vannak. Koraláth László ur tehát az egyháznak nem pénzt, hanem adósleveleket adományozott, a mely tartozásokból mintegy 144 forint behajtható, 50 forint 58 kr. bankban van elhelyezve, a többi veszendő; de hogy mennyi, azt biztosan nem lehet kitudni, mert nem tudják, hogy a másik két adomány milyen összegű volt.

Ezen behajtható tartozásokra vonatkozólag azt javasolja a küldöttség, hogy Koraláth Béla ur segédkezése mellett, ki ezen alapok érdekében eddig is buzgólkodott, az egyház gondnoka utasíttassék azoknak közigazgatási uton való behajtására.

III. Némileg beigazolást nyert azon vád, hogy hétköznapokon nincs harangozás P.-Helmecezen és hogy templomkerülők találkoznak az egyházban. Hétköznapokon ugyanis csak hétfőn és szombaton van istentisztelet, sőt bűnbánó héten is többször elmarad az.

Fegyverneki János és mások, mint templomkerülők pedig felszólíttatván a küldöttség által, hogy miért kerülnek a templomot, ennek okát a lelkészre háritják, azt állítván, hogy a lelkész sokszor megfélekedezik magáról s a tulságos szeszes ital élvezete következtében botrányt idéz elő úgy kint a társadalomban, mint a templomban.

A jelentés első része tudomásul szolgál.

A második részre vonatkozó bizottsági javaslat elfogadtatik s a p.-helmecezi egyház gondnoka Korláth Béla ur segédkezősével utasittatik, hogy a nevezett alapítványokat képező tartozásokat közigazgatási uton szedje be s a beszedett pénzt, mivel az egyház annak kezelésétől vonakodik, az egyházmegyei pénztárba szolgáltatassa be, hol az alapítvány céljának megfelelőleg fog kezeltetni.

Végre a jelentés harmadik részére vonatkozólag a fegyelmi eljárás hivatalból megindittatik.

29. Sulyok János kaposi tanító az egyházkerületnek azon határozatából folyólag, hogy a tanítói változások jövőben szeptemberben történnek, kéri az egyházmegyét, hogy a tavasztól szeptemberig terjedő időre állapítsa meg a tanító fizetését.

A változás következtében fölmerülő fizetési kérdésekben mint eddig, úgy ezután is nagyt. esperes ur meg fogja adni a felvilágosítást.

30. A beési egyház beterjeszti azon szerződést, melyre egyházkerületünk 1896. okt. 4—6. napjain tartott közgyűlésének 77. pontjában utasított.

A beési egyház beterjesztett szerződése fölterjesztetik a főtiszteletű egyházkerületre, hogy a már jóváhagyott jogügylet végleges megerősítést nyerjen s a jóváhagyási záradék reávezetessék a szerződésre.

31. Móré Gábor jenkei lelkész a főt. egyházkerület által részére utalványozott 30 forint államsegély kifizetését kéri, mivel az erről szóló bélyeges nyugta már bekéretett tőle. Vagy kéri nyugtájának visszaadatását.

Mivel az egyházmegye ez ügyben a 11-ik pontban már határozott, újabb határozat szüksége nem forog fenn.

32. Móré Gábor jenkei lelkész, mint a kereszti leányegyház iskolai-szék elnöke jelenti, hogy a kereszti iskolában templomi szószék van behelyezve, a czélból, hogy a tanító ott hétköznapi és vasárnapi Istentiszteleteket tartson; minek következtében a keresztiiek a jenkei anyaegyházhoz tartozandóságukat annyira semmibe sem veszik, hogy p. a jenkei templom-alapként rájuk kivetett magtári tőke s kamatokat máig sem fizették be, az iskola ügyekben a jenkei lelkész hire s tudta nélkül határoznak stb., kéri a nagytt. egyházmegyét, hogy a kereszti iskolából az oda behelyezett templomi szószéket kitétetni kegyeskedjék.

A kereszti tanító utasittatik, hogy egyedül vasárnap, rossz idő esetén tartson istentiszteletet, de csakis imádsággal jó időben, a keresztiiek Jenkére menjenek templomba. Az iskola helyezett szószéket pedig kitegyék s a helyett tanítói szék helyeztessék be.

33. Orémus Kálmán ágteleki tanító, ki az ágteleki egyház tanítói állására 1896. decz. 12-én választott meg s állomását f. év július 28-án foglalta el, azon alázatos kéréssel járul a nagytt. e. m. közgyűlés

elé, hogy habár tanítói oklevelét be nem terjesztheti, mivel az — az ágteleki lelkész igazolása szerint is — az államsegély elnyerése céljából a tek. Tanfelügyelő-séghez terjesztetett s onnan mindezideig vissza nem érkezett, őt ezen elfoglalt tanítói állásában megerősíteni kegyesen méltóztassék.

Orémus Kálmán, mint ágteleki tanító megerősítették s e tanítói változás a főtiszteletű egyházkerületre tisztelettel fölterjesztetik.

34. Az ungi ev. ref. egyházi értekezlet elnöke az egyházkerületre leendő felterjesztés végett beterjeszti f. év aug. 10-én tartott értekezlet határozatait, nev.: 1. az ungi ev. ref. egyházi értekezlet jelenben nem tartja szükségesnek az egyházkerületi értekezlet megalakulását; 2. beterjeszti az alapszabályt, mely úgy van alkotva, hogy a főt. egyházkerület kívánta átalakításnak teljesen megfelel.

Az ungi ev. ref. egyházmegyei egyházi értekezlet alapszabálya, valamint aug. 10-én tartott gyűlésének azon határozata, hogy ez idő szerint nem tartja szükségesnek a kerületi értekezlet megalakulását, tisztelettel fölterjesztetik a főtiszteletű egyházkerületre.

35. Nagytiszteletű esperes ur jelenti, hogy a kerületi gyűlés okt. 5-én Sárospatakon lesz.

Tudomásul szolgál.

36. Kádár Ferencz lucskai tanító aug. 24-én a község $\frac{2}{3}$ -részét elpusztító tűzvész által oly kegyetle-

nül lett sujtva, hogy jóformán semmije se maradt, — segílyt kér az egyházmegyétől.

A nevezett tanító szerencsétlen helyzetét tekintve, bár a segílykérvények csak a tavaszi gyűlésen szoktak tárgyalatni, az egyházmegye pénztárnoka utasittatik, hogy Kádár Ferencz lucskai tanitónak 100 forint segílyt mielőbb adjon ki, mely a tavaszi segílyosztásnál lesz elszámolandó. Egyuttal az esperes ur megbizatik, hogy körlevélben hivja fel a lelkészeket és egyházakat, hogy nev. tanitónak segílyt adjanak.

37. Magyar Bertalan nagy-dobronyi lelkész kérdést intéz az egyházmegyéhez az iránt, hogy a néhai nt. Szabó András volt esperesünk emlékoszlopára gyűlt adomány miképen kezeltetik? Valamint felhivást arra nézve, hogy az emlékoszlop mielőbb felállittassék.

Az egyházmegye a felhivást örömmel fogadja s határozatilag kimondja, hogy az emlékoszlop felállithatása céljából ifj. Virág József volt beési lelkész, mint a ki a gyűjtés élén állott, ez ügyben az elszámolásra jegyzőkönyvileg felhivandó, — ugyszinte a pénztárnokot utasítja a közgyűlés, hogy a visitatiokból e célra gyűlt pénzzel a számvevőszéknek számoljon be.

38. A mult gyűlés 15-ik pontjára vonatkozólag az egyházmegye pénztárnoka jelenti, hogy a kamathátrálékosok bepereltetését azért nem eszközölte, mert cél-

szerünek gondolná, hogy a sok hátrálékos előbb értesítették a nem fizetés esetén való bepereltetésről.

Nagytiszteletű esperes ur megbizatik, hogy körlevélben hívja fel az egyházak lelkészeit, a kik értesítsék az adósokat, hogy ha nov. 1-ig be nem fizetik a kamatokat, a tőke-tartozás is be fog rajtok hajtani.

39. A jegyzői kar és Nagy Sándor a mult gyűlés 16-ik pontjában megbizattak az e. m. gyámtár alapszabályának átvizsgálásával, illetve a 8-ik pont és a III-ik cikkely b) pontjának kiigazításával.

Jelentésök be nem érkezvén, annak beadása iránt megsürgettetnek.

40. Háda József szalókai tanító a mult gyűlés 25-ik pontja szerint ideiglenesen bekebeleztetett azon feltétel alatt, hogy csak akkor fog véglegesen megerősíteni, ha előbbi szolgálati helyéről bizonyítványát bemutatja.

Mivel Háda József ebbeli kötelességének máig sem tett eleget s kötelesség mulasztását igazolandó, semmi felterjesztéssel nem élt, — ezenel értésére hozatik, hogy ha jövő gyűlésünkre be nem mutatja a szükséges bizonylatokat, a szalókai tanítói állomástól varhatalommal fog elmozdítani.

41. Mult gyűlésünk 41-ik pontjában Hegyi György e. m. ügyvéd ur lett megbizva, hogy nézzen utána: nem ellenkezik-e a Kandó Kálmán végrendeletének szel-

lemével a p.-helmecki egyház azon kérelme, hogy az egyház a Kandó-féle 200 forint adományt adóssága törlesztésére fordíthassa. — Hegyi György e. m. ügyvéd ur ezen megbízatásból kifolyólag jelenti, hogy a fenti 200 forint adomány „minden különös rendeltetés megjelölése nélkül hagyományoztatott a p.-helmecki egyháznak“, így az a lelkészlak vásárlásából maradt adósság törlesztésre is fordítható.

A jelentés alapján a p.-helmecki egyháznak megengedtetik, hogy a Kandó Kálmán-féle 200 frt hagyomány a lelkészlak vásárlásából eredő 170 forint Jeso-féle tartozás és járulékaikielégítésére fordíttassék.

42. Hegyi György e. m. ügyvéd ur beadja a mult gyűlés 42-ik pontjára vonatkozó jelentését, mely szerint azon Balog Istvánnak, ki a bátfai egyháznak 134 forint 80 kr. és kamataival adós, telekkönyvileg semmi ingatlan birtoka nincs.

Ezen jelentés alapján a bátfai egyház utasíttatik, hogy id. Balog Istvánt terhelő 134 frt 80 kr. tőke, 10 frt 78 kr. korábbi, 57 frt 12 kr. régebbi kamat-tartozások a számadókönyvben leirandók, — az adós levelek azonban az egyház ládájában tovább is megőrzendők.

43. A ráti egyház presbytériuma mult gyűlésünk 55-ik pontjában utasíttatott, hogy presb. gyűlési jegyzőkönyvvel igazolja, hogy a 700 forint tartozása honnan ered?

A jelentés be nem érkezvén, annak beadása megsürgettetik.

44. A csapi egyház előljárói mult gyűlésünk 58-ik pontjában felelősség terhe alatt utasítottak, hogy a magtár állásáról jelentést adjanak.

A jelentés be nem érkezvén, annak jövő gyűlésünkre beadása 5 forint birság terhe alatt megsürgettetik.

45. Az eszenyi egyház gondnoka mult gyűlésünk 61-ik pontjában utasított, hogy az egyház 200 forint adóhátrálékát kifizesse, s arról őszi gyűlésünkre jelentést adjon.

Jelentése be nem érkezvén, annak jövő gyűlésünkre beadása 5 forint birság terhe alatt meghagyatik.

46. Mult gyűlésünk 65-ik pontjában indítvány tétetett, hogy egyházmegyei világi jegyző választassék s az indítvány tárgyalása jelen gyűlésre halasztott.

Nagytiszteletű esperes ur megbizatik, hogy egy világi fő- és egy világi aljegyzőre szavazatok adására felhívja az egyházak presbytériumait.

47. Mult gyűlésünk 78-ik pontjában Szőlőssy Gyula és Bernáth Zoltán urak azzal bizattak meg, hogy a kaposi lelkészi javadalomnak 14 frt 60 krajczár csonkulása felől jelentést adjanak.

Jelentés nem érkezvén, annak beadása megsürgettetik.

48. Szőlőssy Gyula orsz. gyámintézeti és domesztikai pénzkezelőnek a mult gyűlés 80-ik pontja alatt a

lefolyt évre 50 forint kezelői díj szavaztatott meg, — a végleges intézkedés fentartása mellett.

Szőlősy Gyula orsz. gyámintézeti és domesztikai pénzkezelőnek évenként 50 forint kezelői díj véglegesen megállapittatik, mely felerészben az egyházak, felerészben a lelkészeknek adandó segélyből fog fedeztetni.

49. Szabó Endre, Pataky Pál és Horváth Dezső urak a mult gyűlés 83-ik pontjában a botfalvai leszámolás ügyben nyert kiküldetésökről a jelentést be nem terjesztvén, —

annak beadása iránt megsürgettetnek.

50. Virág József és Bernáth Dezső urak mult gyűlésünk 91-ik pontjában az eszenyi lelkészi díjlevél rendbehozására kiküldetvén, mivel jelentésök be nem érkezett, —

annak jövő gyűlésünkre leendő beterjesztése iránt megsürgettetnek.

51. A bezői egyház anyagi ügyeinek megvizsgálásával mult gyűlésünk 100-ik pontja alatt Horváth Dezső, Hegyi György és Móra Gábor urak bizatván meg, vizsgálatuk eredményeként jelentik, hogy a számadókönyv az 1896. év végeig rendben van, a presbytérium által kifogásolt 15 forintnak a f. évi számadásban kell szerepelnie, a melyre nagytitst. esperes ur fogja felhívni az egyházlátogatóság figyelmét. — 27 forint fapénznek az egyház részére leendő visszatérítése Magyar József bezői lelkész kötelessége; ugyszintén a kezeihez eddig befizetett 12 forint iskolai büntetéspénzzel is el

kell számolnia. A magtár jelenlegi állása 20 köből, 2 és $\frac{3}{4}$ véka életnemű.

A jelentés tudomásul szolgál s Magyar József bezői lelkész a szerint eljárni utasítottatik.

52. Olvastatott a tanügyi bizottság 1897. szept. 2-án Ungváron tartott gyűlésének jegyzőkönyve, mely szerint a tanügyi bizottsági elnök évi jelentését beteszteztvén.

Örvendetes tudomásul szolgál azon jelentés, hogy a közelebbi múlt évben iskoláinkban általában véve szellemi emelkedés tapasztalható. Kitűnő a vajáni, csicséri, palágyi, pályini, nagy-dobronyi, csomonyai és eszenyi iskola. Kielégítő a záhonyi, s.-polyánkai, nagy-szeretvai, p.-helmecezi, pinkóczi, zahari, nyarádi és veskóczi. — Nagy-Geőcz, Ágtelek, Ptruksa és Jenkéről nincs kimutatás. — A többi 20 iskola dicséretes. — A jegyzőkönyv határozatot igénylő pontjaira nézve következő határozatok hozatnak: a csapi egyház iskolájában feltüntetett sok mulasztás megszüntetése céljából az iskolaszék elnöksége felhivatik a törvényes formák betartására. Továbbá a tanügyi bizottság felkérése folytán az egyházmegye utasítja az iskolai körlátogatókat, hogy a táblás kimutatás mellett részletes jelentést adjanak.

53. A p.-helmecezi egyház tagjai azon kéréssel járulnak egyházmegyénk elé, miután tanítójuk Kiss Lajos,

ki az államtól fizetéspótlékban részesült s azt ez évre fel is vette, most ott hagyja őket, illetékes-e az egész fizetéspótlék elhasználására, vagy pedig mily arányú összeg illeti hivatali utódját?

Egyházmegyénk e kérdés eldöntésére a főtiszteletű egyházkerületet tisztelettel felkéri.

54. Egyházmegyénk f. év április hó 6—7. napján tartott közgyűlésének 37. sz. határozatával a beési egyház azon kérelmét, hogy a szükösi tárt illető $\frac{2}{3}$ lelkeszi jövedelem az egyháznak adatnék át, pártolólág terjesztette fel a főtiszteletű egyházkerületre. Azonban egyházkerületünk f. évi május hó 4—6. napjain tartott közgyűlése 90. sz. határozatával — tekintve a szükölködők táranak humanus rendeltetését s az azt igénybevevők nagy számát — a kérelem teljesítését megtagadta. Azonban a beési egyházat nyomasztó anyagi helyzete, midőn az adósságok özönéből 140—150 frt évi jövedelme mellett kiszabadulni nem tud, e mellett a hívek is az elemi csapások, hol víz, hol jég, hol aszály következtében elszegényedve, az egyház részére áldozatot hozni nem képesek, ismét arra ösztönzi, hogy a már egyszer kért, de megtagadott, a szükösi tárt illető $\frac{2}{3}$ -ad lelkeszi jövedelemért ujlag esedezzek a főtiszteletű egyházkerülethez s kéri, hogy e tárgyban beadott folyamodványát egyházmegyénk ujlag ajánlólág kegyeskednék a kerület elé felterjeszteni.

Egyházmegyénk ismerve a beési egyház rendkívül nehéz anyagi helyzetét, kérelmét ismét pártolólág terjeszti fel a főtiszteletű egyházkerületre.

55. Urbán Mihály záhonyi lelkész az iránt kérvényez egyházmegyénkhez s ennek utján a felettes egy-

házi hatóságokhoz, hogy a jelentőívben 800 koronára értékelt lelkészi föld jövedelme a községi bizonyítványban kimutatott 6 forintnyi bérösszeg szerint 348 koronára szállíthatnák le; nemkülönben kéri a tulmagasan felszámított szalmásélet és széna fizetésének a most be-terjesztett községi bizonyítvány adatai szerint való le-számolását is.

Egyházmegyénk Urbán Mihály záhonyi lelkész kérelmét méltányos-nak találván, beadott folyamodványát, mellékleteivel együtt, a főtiszteletű egyházkerületre pártolólág terjeszti fel.

56. Folyó évi május hó 4—6. napjain tartott egy-házkerületi közgyűlésünk 120. sz. határozatával felhívta az egyházmegyét, hogy a legközelebbi gyűlésre je-lentsék be azoknak az egyházaknak neveit, a melyek segédlelkész tartására a régi jognál fogva ujabban is felhatalmaztatnak.

Egyházmegyénkben régi jagon káplánttartó egyház nem lévén, e te-kintetben a felterjesztés szüksége fenn nem forog.

E jelentésünket azonban a fő-tiszteletű egyházkerületre tisztelettel benyújtjuk.

57. Folyó évi május hó 4—6. napjain tartott egy-házkerületi közgyűlésünk 18. sz. határozatával kimondta, hogy az egyházmegyék esperesei az 1895-ik évről szóló névtár árának összegyűjtéséről és beküldéséről — mert a gazdasági választmány jelentése szerint csak a tornai egyházmegye küldött be e czímen 8 frt 50 krt — mi-előbb gondoskodjanak. E tárgyra vonatkozólag egyház-megyei pénztárnokunk jelenti, hogy az 1895-iki névtár árába 20 frt 50 krt 1897. ápril 14-én küldött el a sáros-

pataki főiskolai pénztárnoknak s a nevezett összeg beküldéséről szóló nyugta kezében van.

A befizetést igazoló nyugta alapján tisztelettel jelenti egyházmegyénk a főtiszteletű egyházkerületnek, hogy az 1895-iki névtárra vonatkozó kötelezettségének eleget tett.

58. Olvastatott Bacskay Sámuel csapi lelkész indítványa, melyben azt kéri: mondaná ki egyházmegyénk, hogy a közgyűlésre kijelölt időben sem bírósági, sem más semmiféle ülés nem tartható, csak a közgyűlés tárgyai felett lehet határozni.

Ez indítvány, miután egyházi törvényeink 283. §-ába ütközik, nem fogadható el.

E határozat ellen Bacskay Sámuel felebbezést jelentvén be, az a főtiszteletű egyházkerületre tisztelettel felterjesztetik.

59. Esperes ur jelenti, hogy f. évi május hó 15-től Ungvárra hitoktató segédlelkészül Erdélyi Jánost s Vajkóczra s.-lelkészül Nagy Gézát rendelte be.

Tudomásul vétetik.

60. Kopasz József, Kovács Miklós és társai csomonyai lakosok az 1897. április 7-én tartott egyházmegyei közigazgatási bírósághoz azért folyamodtak, hogy a reájok 1883-ik évben templomi szék használatáért kivetett összeget e bíróság engedné el, vagy szállítaná le; azonban a már jogerőre emelkedett presbyteri és egyházközségi határozatok megváltoztathatók nem lévén: közigazgatási bíróságunk oly utasítással tette

vissza az ügyet a csomonyai egyház előljáróságához, hogy panaszosok ügyét még egyszer vegye tárgyalás alá s vagyoni helyzetüknek megfelelő, méltányos fizetést állapítson meg, erről legközelebbi gyűlésünkre jelentést tegyen. A beérkezett jelentés szerint folyamodóknak — minthogy a mostani templomjavításhoz tetemesebb összeggel járulnak — régebbi templomszéki tartozásuk elengedett.

Tudomásul szolgál.

61. Ifj. Szakal István lucskai lelkész jelentvén esperes urnak, hogy egyházközsége f. évi augusztus hó 24-én történt leégése következtében az egyházközségébe szept. 9-ére kitűzött egyházmegyei gyűlés ott meg nem tartható: kérte azért, hogy a jelzett gyűlés helyül Ungvár jelöltetnék ki.

A sajnós eseményből kifolyólag esperes urnak e tárgyban tett intézkedése, melylyel e kérelmet teljesítette, tudomásul vétetik.

62. Egyházmegyénkben a törvény által is követelt egyházmegyei számvevőszék mind ez ideig fel nem állittatván, pedig arra immár elodázhatlan szükség van, —

egyházmegyénk a megyei számvevőszéki szabályzat elkészítésére Horváth Dezső tanácsbíró, Komjáthy Gábor ungvári lelkész és Homoki Antal főjegyző urakat kéri fel, munkálatuk eredményét tavaszi egyházmegyei gyűlésünkre beavárván.

63. Erdélyi János ungvári hitoktató s.-lelkész fizetésének megállapítását s esetleg Ungvárról való elhelyezését kéri egyházmegyénktől.

A káplánokra vonatkozó intézkedés joga nt. esperes urat illetvén, e kérelem ő hozzá tétetik által.

64. Olvastatott a csapi egyház kérvénye, melyben a Weinberger-féle tartozás kifizetésére 150 frt segélyért esedezik. Őszi egyházmegyei közgyűlésünkön segélyek kiosztás alá nem kerülvén, —

kérvénye figyelembe vétel végett az őszi segélyeket osztó bizottsághoz utasítatik.

65. Olvastatott Bacskay Sámuel csapi lelkész indítványa, melyben az őszi és tavaszi, valamint az ezután kiosztandó segélyek körözését kéri.

A körözés csak egy alkalommal maradt el; jövőre azonban pontosan fog eszközöltetni.

66. Ugyanaz a lelkészi jövedelmek újból való összeírását kérelmezi.

Miután a konvent és az egyházkerület az újabb összeírást nem fogadja el, kérelme nem teljesíthető.

67. Ugyanaz kérelmezi, hogy az egyházlátogatóság számára utasítás készíttessék.

A zsinati törvény 165. §-a nagy keretekben megadja az utasítást, a látogatóságnak e szerint kell eljárnia, ugyanazért látogatósági utasítás készítésére szükség nincsen.

68. Egy felmerült eset alkalmából kérdésbe tétett, hogy minő intézkedést kell alkalmazni az esetben, ha az egyházi hivatalokra beadott szavazatlapok valami tekintetben szabálytalanul állítatnak ki?

A szavazatlapokat szabálytalanul kiállítókon az egyházkerületen szokásos birság hajtandó be.

69. Egyházmegyénk által hozott s a főt. egyházkerület által is megerősített határozat szerint az ásványi leányegyház lelkész-tanítóságát csak az esetben állíthatja fel, ha a leendő lelkész-tanító részére tisztességes lakást épít, mert a mostani, melyben a káplán-tanító lakik, teljesen tarthatatlan. E határozatra vonatkozólag az ásványi leányegyház előjárósága egy alaprajzot s egy presbyteri határozatot terjeszt be, mely szerint a rozzant épületet akként óhajtják lakhatóvá tenni, hogy a gerendázatot a padlóssal együtt felemelnék, az alá kőalapra új vályogfalat raknának s a tetőzetet nád helyett zsindelyvel fednék be. Azonban ez az ügy közgyűlés előtt tárgyalva nem volt, költségvetést nem készítettek, —

utasítatik azért az ásványi leányegyház előjárósága, hogy az építkezésre vonatkozólag terjeszsen be közgyűlési határozatot és csatoljon hozzá költségvetést és kivetést; egyházmegyénk ennek megtörténte után fog az építkezés meg-, vagy meg nem engedhetése felől érvényes határozatot hozni.

70. Bódi János és társai pallói lakosok, kik a pallói egyház tulajdonát képező $\frac{1}{2}$ teleknyi földet bérlik, hivatkozva a csapásos esztendőkre, a mely miatt a bérlet rájuk nézve nem előnnyel, hanem veszteséggel járt, kérik

az e. megyét, hogy a bérlet összegét a díjlevél szerinti 102 frt becsárra engedné le.

Utasittatik a pallói egyház előjárósága, hogy ez ügyre vonatkozólag tartson presbyteri gyűlést s a gyűlésről felveendő jegyzőkönyvben tüntetessék ki, hogy mennyi az évi haszonbér, a presbytérium mennyit lát jónak elengedni; az így felvett jegyzőkönyvet terjeszsze be e. m. közgyűlésünk elé, a mely ennek megvizsgálása után fog érdemleges határozatot hozni.

71. Egyházmegyénk az 1892-ik évi Gálocsban tartott közgyűlés 74-ik pontjában akként intézkedett, hogy a néhai Orémus Dániel hagyatékát képező lelkészi fizetés hátrálékból a salamoni egyháznál levő 138 frt tartozása legelső sorban fizetessék ki. Miután a n.-dobronyi egyház e határozatnak máig sem tett eleget; a salamoni egyház azon kérelemmel járul egyházmegyénk elé: kegyeskednék egy záros határidőt kitűzni, mely alatt a nagy-dobronyi egyház előljárósága e kötelezettségének eleget tegyen.

Határozatilag kimondatik, hogy a nagy-dobronyi egyház előljárósága e kötelezettségének 1898. január 1-ig multhatlanul eleget — s erről jelentést tegyen.

72. Egyházkerületünk f. évi tavaszi közgyűlése 20-ik pontjában intézkedni kívánván a felől, hogy egyházkerületünk történelme megírassék, e tekintetben javaslatokat tesz. A javaslatok mellett felhívja az egyházmegyéket, a mennyiben még levéltáraik rendezve nem volnának, — mint a melyek szolgálhatnak a tör-

ténelem megírásának alapjául, hogy hivassanak fel az egyházmegyék levéltáraik minél előbbi rendezésére.

Minthogy egyházmegyénk levéltára is rendezetlen állapotban van, ennek rendezésére Komjáthy Gábor ungvári lelkészt kéri fel, igérve, hogy megfelelő díjazásáról, a munka bevégezése után, gondoskodni fog.

73. Ugyanazon kerületi gyűlés 40-ik pontjában utasítja egyházmegyénket, hogy Bajánházának a főiskolával szemben fennálló 17 frt 50 kr. tőketartozását — mert a főiskola tőkéjét apasztani nem óhajtja — vagy a saját alapítványaiból, vagy az államsegélyből Bajánháza részére adandó segélyből fizesse vissza.

Bajánházának a főiskolával szemben fennálló 17 frt 50 kr. képezdei tőketartozása az egyházakat illető P. Horváth Mária-féle segélyből fizetendő ki s ennek keresztülvitele a pénzügyi választmányra bízatik.

74. Magyar Pál zahari tanító ellen Korpa András és társai zahari egyháztagok 1896. aug. 9-én azzal a panaszszal járultak az esperesi hivatalhoz, hogy a nevezett tanító növendékeit sulyos veréssel, térdepeléssel bünteti, a hivekkel szemben is durva magaviseletet tanúsít s az iskolában szellemi előhaladás nem tapasztalható, ezekért hivatalból való elmozdítását kérték. Azonban az esperesi hivatal értesítésére a vizsgálatra szükségelt előleget be nem küldték, e helyett panaszukkal a kir. tanfelügyelőhöz fordultak. A tanfelügyelő a vizsgálatot megtartotta s a felvett jegyzőkönyvet Ung-megye közigazgatási bizottságához terjesztette fel, mely az egész ügyet 1896. nov. 10-én kelt végzésével, egy-

házmegyénkhez, mint a zahari iskola felettes hatóságához tette át elbírálás végett. Egyházmegyénk 1897. évi április 6-án tartott fegyelmi bírósági ülésében következőleg végzett: az összes iratok a zahari egyház presbyteriumához tételnek át oly utasítással, hogy a bezóí, mint felügyelő lelkész elnöklete alatt tartandó presbyteri ülésben kísértsék meg a békés kiegyenlítést s erről a felügyelő lelkész őszi egyházmegyei gyűlésünkre jelentést adjon. A kivánt jelentés beérkezett, mely szerint a panaszlók beismerték, hogy ők néhai Kulik János volt községi bíró bujtogatására adtak be igaztalan vádakat a tanító ellen s e hibájukat megbánták, beadott panaszukat teljesen visszavonják, a tanítótól bocsánatot kérnek s vele — mint arra teljesen érdemes egyénnel — jó békességben élni óhajtanak.

A beérkezett jelentés tudomásul vétetik; e jegyzőkönyvi pontnak Ung vármegye közigazgatási bizottságához való megküldése elhatározatik.

75. Szanyi József és társai palágyi lakosok azon panasszal járultak egyházmegyénk elé, hogy bár a lelkészi és tanítói földek megszántását s a termények behordását, a gyakorlat szerint, évek hosszu során át, csak az igavonó állatokkal bíró egyháztagok teljesítették, mégis 1896. szeptember havában, csak néhány ember által tartott közgyűlésben az a határozat hozatott, hogy a kinek nincsen is igavonó állatja, szántási és hordási költséget köteles fizetni. Egyházmegyénk 1897. évi április 7-én tartott közigazgatási bírósága pusztán a panaszlók meghallgatása mellett ítéletet nem hozhatván, Bernáth Dezső és Pataki Pál urakat küldte ki a kérdéses ügynek a helyszinén való tárgyalására, felhíván a nevezett kiküldötteket, hogy jelentésöket őszi egyházmegyei gyűlésünkre adják be. A kiküldöttek beadott jelentése szerint maguk a panaszosok is beismerték azt, hogy az igavonó állatok megfogyása folytán egy-egy

jószággal bíró emberre sok teher nehezült, méltányos azért, hogy az igavonó állatokkal nem rendelkezők is járuljanak hozzá a teher viseléséhez s munkaváltság czimén 1—1 forintot fizessenek az egyház pénztárába. Ezen javaslat, mind a panaszlók, mind pedig a panaszlott egyház által elfogadtatott.

Egyházmegyénk a kiküldöttek jelentését tudomásul veszi s a heterjesztett egyezséget elfogadja és megerősíti.

76. A főtiszteletű egyházkerületnek f. évi október hó 5-én Sárospatakon tartandó közgyűlésére az ungi egyházmegyéből képviselőkül kiküldetnek:

Az esperesen kívül Köröskényi Elek helyettes világi elnök, Felföldy Ödön, Bernáth Zoltán, Bernáth Dezső, Virágh József pénztárnok és Homoki Antal e. m. főjegyző.

77. A jegyzőkönyv hitelesítésével megbizattak:

Az elnökség, továbbá Szabó Endre, Hegyi György, Komjáthy Gábor és a jegyzői kar.

78. A jegyzőkönyv meghitelesített Ungvárt, 1897. szeptember 14-én.

Jegyzették: *Homoki Antal* főjegyző 1—24., 76—78.; *Németh Péter* 25—52.; *Magyar Bertalan* jegyzők 53—75. pontokat.

Közigazgatási bírósági ügy.

Jelen voltak: Szabó Endre és Köröskényi Elek elnöklete alatt Szabó József, id. Virág József, Magyar József, Hegedüs Sámuel, Szöllőssy Gyula, Szűcs István egyházi, Felföldy Ödön világi tanácsbírák, Homoky Antal fő-, Magyar Bertalan, Németh Péter aljegyzők, Hegyi György e. m. ügyvéd.

1. 1896. szept. 1-sőjén Csicszerben tartott közig. bírósági ülés jegyzőkönyvének 2-ik pontja alatt tárgyalt panasza Herczegh Ferencz palágyi egyháztagnak, mely a f. évi tavaszi gyűlés tanusága szerint boldog emlékü Kovách Károly e. m. gondnok ur által lett volna elintézendő, a gondnok ur elhalálozása miatt el nem intéztetvén, —

annak megvizsgálása és elinté-
zése céljából Felföldy Ödön és Pa-
taky Pál urak kiküldetnek, jelentésök
jövő gyűlésünkre bevértván.

2. Pataki Pál tarnóczi lelkész panaszolja, hogy Horváth Dezső, aki Örben a Zsiró Istvánné birtokát örökölte, nem akarja az ezen birtokot terhelő egy köből gabona lelkészi fizetést teljesíteni, úgy, hogy már a hát-rálék 4 köből gabonára fölszaporodott, ezért kéri annak behajtását elrendelni.

Miután Örben a papi fizetés bir-
tok után van kivette, így ez a teher
a Zsiró Istvánnétól örökölt birtokot

is terhelte s jelenben is terheli, mivel ezen régebben történt intézkedést az egyházi törvény 245. §-a is épségben tartja, ennél fogva Horváth Dezső köteleztetik a Zsiró Istvánnétól örökölt földbirtok után az évenként járuló egy köből gabonát megfizetni, nemcsak jövőben, de a multa nézve is.

A jegyzőkönyvben foglalt tárgyak rövid kimutatása.

1. Esperes imádkozik és a gyűlést megnyitja.
2. A képviselők igazoltatnak.
3. A főjegyző az elhalt e. m. gondnok Kovách Károly felett emlékbeszédet tart.
4. A gondnoki szék betöltése végett a szavazás újból elrendeltetik.
5. Egyházmegyénk felkéri az egyházkerületet, miszerint oda hatni méltóztassék a konventen, hogy az államsegély a jelentőivek kimutatása nyomán fizetéspótlékkép adassék.
6. Komjáthy Gábor ungvári lelkészsze történt megerősítése tudomásul vétetik.
7. Móre András nagy-geőczi ev. ref. tanító a hivatalos esküt leteszi.
8. Kis Lajos veskóczy tanítóvá megerősítettik.
9. A helmeczi egyház tanítót kér.
10. A tavaszi gyűléskor kinevezett pénzosztó választmánynak a lelkészek subventiojára vonatkozó VIII-ik pontja a jegyzőkönyvbe bevétetik.
11. Az államsegély szétosztásáról szóló jegyzőkönyv tudomásul vétetik.
12. Főt. püspök ur tudatja, hogy a vall. és közokt. miniszter a sáros-polyánkai tanító részére a 21 frtot nem engedélyezi.
13. A vizokai leányegyház tanítói díjlevelét beterjeszti, mely a főt. egyházkerületre felterjesztetik.
14. A gyámintézeti befizetésekhez szükséges minta elfogadtatik.
15. A közalapi kérvények elbiráltattak.

16. A közalapi befizetésekről szóló kimutatás tudomásul vétetik.
17. Tóth József segédlelkész elhelyezéséről esperes ur fog gondoskodni.
18. Az esperes ur felhatalmaztatik, hogy a közalapi kérvényeket megerősíthesse.
19. A pénztárnok utasittatik, hogy nézzon utána, hogy a szeretvai egyház mikor és mire kapta a kérdéses 50 frtot.
20. Id. Szakal István utasittatik, hogy ha jelentőivét kiigazíttatni kívánja, azt csatolja kérvényéhez.
21. Az iskei presbyterium jelentéstételre utasittatik, hogy Kovács Istvánra és Popély Ádám Jánosra, mely kulcs szerint vetették ki az egyházi terheket.
22. A solymosi leányegyház előljárósága határozathozatalra utasittatik, hogy miért nem akarja a tanító rétvén termett sarjut lekaszálni.
23. Az időszaki tanács újból szerveztetik.
24. Köröskényi István az egyházmegyei könyveket az ungvári lelkésznek, mint könyvtárnoknak leltár mellett adja át.
25. Körlevelek XCVI—CI.
26. A botfalvai temető eladását nem ismeri el az egyházmegye.
27. A ptruksai leányegyház Gergely Alajost választotta tanítójául.
28. Homoki Antal és Egry Ferencz a p.-helmecezi ügyekről jelentést tesznek.
29. A tanítói változások alkalmával a fizetésekre nézve felmerülő vitás ügyekben az esperes ur ad felvilágosítást.
30. A beési egyház adásvevési szerződése a kerületre terjesztetik.
31. Móré Gábor kérelme a 11-ik pontban elintéztetett.
32. A kereszti tanítónak csak vasárnap engedtetik meg az imádkozás és csakis rossz időben, egyébbkor nem, a szószék pedig az iskolából eltávolítandó.
33. Orémus Kálmán ágteleki tanítóul megerősittetik.

34. Az ungi evang. reform. egyházmegye egyházi értekezletének alapszabálya és az a határozata felterjesztetik az egyházkerületre, hogy a kerületi egyházi értekezlet megalakulását nem látja időszerűnek.
35. A kerületi gyűlés mikor léte tudomásul szolgál.
36. Kádár Ferencz tüzvész által sujtott tanítónak 100 frt segély adatik.
37. Néhai Szabó András szobrára gyűlt pénzről ifj. Virág József és az egyházmegyei pénztárnok számoljanak.
38. Az egyházmegyei kamathátralékosok felhivatnak, hogy hátralékaikat nov. 1-ig fizessék be.
39. A jegyzői kar és Nagy Sándor az egyházmegyei özv. árvtár revideálása iránt megsürgettetik.
40. Háda József szalókai tanító utasittatik, hogy előbbi szolgálati helyéről szolgálati bizonyítványát bemutatassa, különben állomásáról karhatalommal fog elmozdittatni.
41. P.-Helmeznek megengedettetik, hogy a lelkészlak vásárlásából eredő 170 frt tartozása és annak járulékai, a Kandó-féle 200 frtból törlesztessék.
42. A bátfai egyház utasittatik, hogy id. Balog Istvánt terhelő 134 frt 80 kr. tőke, 10 frt 78 kr. korábbi, 57 frt 12 kr. régebbi kamattartozások a számadókönyvből törlendők.
43. A ráti egyház 700 frt tartozásának eredetéről jelentést tegyen.
44. A csapi egyház a magtárról 5 frt birság terhe alatt jelentést tegyen
45. Az eszenyi egyház 200 frt adóhátralékának kifizetéséről 5 frt birság terhe alatt jelentést tegyen.
46. Az esperes megbizatik, hogy hívja fel az egyházakat világi jegyzők választására.
47. Szöllősy Gyula és Bernáth Zoltán a kaposi lelkész fizetésconkulásáról jelentést tegyenek.
48. Szöllősy Gyula orsz. gyámügyi pénztárkezelőnek 50 frt fizetés megszavaztatik.

49. Szabó Endre, Pataki Pál, Horváth Dezső a botfalvai leszámolásról jelentést tegyenek.
50. Virágh József és Bernáth Dezső az eszenyi díjlevélről jelentést tegyenek.
51. A bezői egyház anyagi ügyeiről jelentés tétetett.
52. A tanügyi bizottsági elnök jelentése tudomásul vétetik.
53. A p.-helmeczi egyház azon kérelme, hogy Kis Lajost az államsegélyből mennyi illeti, a főt. egyházkerület elbírálása alá bocsáttatik.
54. A beési egyház a szükösi tárt illető részt ismét kéri.
55. Urbán Mihály a jelentőívét kiigazíttatni kéri.
56. Az egyházmegye jelenti, hogy az ungi egyházmegyében állandó káplántartási állomás nincs.
57. Az egyházmegyei pénztárnok jelenti, hogy az 1895-ik évre szóló Névkönyvek árát beküldte.
58. Bacskay Sámuel azt kéri, hogy a közgyűlés idejében bírósági gyűlés ne tartassék.
59. Esperes ur jelenti, hogy Erdélyi Jánost Ungvárra hitoktatónak, Nagy Gézátt Vajkóczra s.-lelkésznek rendelte.
60. A csomonyai presbyterium jelenti, hogy Kopasz József és társainak régebbi templomi széktartozását elengedte.
61. Ifj. Szakal István jelenti, hogy Lucska leégvén, a gyűlés ott nem tartható meg.
62. Egyházmegyei számvevőszéki szabályzat elkészítésére bizottság választatik.
63. Erdélyi János ungvári hitokt. s.-lelkész fizetésének megállapítását, esetleg elhelyezését kéri.
64. Csap a Weinberger-féle 150 frt tartozás kifizetésére vonatkozó segély-kérvényével az őszi segélyosztó bizottsághoz utasíttatik.
65. Bacskay Sámuel a segélyek körözését kéri.
66. Ugyanaz a lelkész-jövedelmek újbóli összeírását kéri.
67. Ugyanaz kérelmezi, hogy az egyházlátogatóság részére utasítás készíttessék.
68. A szavazatlapokat szabálytalanul kiállítókon az egyházkerületen szokásos birság hajtandó be.

69. Az ásványi leányegyház építkezése a költségvetés beterjesztéséig függőben hagyatik.
 70. Bódi János és társai pallói lakosok bérléengedése ügyében a presbyteri határozat benyújtása után fog az egyházmegye intézkedni.
 71. A nagy-dobronyi egyház az Orémus-féle hagyaték-ból a salamoni egyházat 1898. január 1-ig kifizetni köteles.
 72. Az egyházmegyei levéltár rendezésével Komjáthy Gábor bizatik meg.
 73. A bajánházai egyház képezdei tőketartozása az egyházakat illető Horváth Mária segélyből fizetendő ki.
 74. A Magyar Pál zahari tanító ellen beadott fegyelmi ügyet a presbyterium visszavonja s a tanítótól bocsánatot kérnek.
 75. A palágyi szántás-ügy közgyűlési elintézését nyert.
 76. Kerületi képviselők megválasztatnak.
 77. A jegyzőkönyv hitelesítésére bizottság választatik.
 78. A jegyzőkönyv meghitelesített.
-

Közigazgatási bírósági ülés tárgymutatója.

1. Herczeg Ferencz palágyi egyháztág panaszának elintézésére Felföldy Ödön és Pataky Pál kiküldetnek.
 2. Horváth Dezső a Zsirónétól örökölt birtok után a tarnóczi lelkésznek fizetni köteles.
-

Betűrendes tárgymutató.

- Á**gteleki lelkész 11.
Ásványi leányegyház 69.
Bajánházi lelkész 11.
Bátfai egyház 42.
Bátfai lelkész 11.
Beési egyház 30. 54.
Beési lelkész 11.
Benedek János 15.
Bernáth Dezső 4. 23. 50. 76.
Bernáth Zoltán 23. 47. 76.
Bezői egyház 51.
Botfalvai egyház 26.
BacsKay Sámuel 58. 65. 66. 67.
Csapi egyház 44. 52. 64.
Csapi lelkész 11.
Csepelyi lelkész 11.
Csicseri lelkész 11.
Csomonyai presbyterium 60.
Egry Ferencz 28.
Egyházmegye 56.
Egyházmegyei értekezlet 34.
Esperes 4. 9. 18. 29. 36. 38. 46. 63. 76. 77.
Eszenyi egyház 45.
Erdélyi János 11. 59. 63.
Felföldy Ödön 4. 23. 76.
Gálocsi lelkész 11.
Gergely Alajos 27.
Háda József 40.
Hegedüs Sámuel 23.
Hegyi György 24. 51. 77.
Helmeczi egyház 28. 41. 53.

- Helmeczi lelkész 11. 28.
Homoki Antal 3. 4. 28. 39. 62. 76. 77.
Horváth Dezső 23. 24. 49. 51. 62.
Iskei lelkész 11.
Iskei presbyterium 21.
Iskolai körlátogatók 52.
Kaposi lelkész 11.
Kádár Ferencz 36.
Kereszti leányegyház 32.
Kereszti tanító 32.
K.-geőczi lelkész 11.
Kiss Lajos 8.
Komjáthy Béla 4.
Komjáthy Gábor 4. 6. 26. 62. 72. 77.
Kormos Béla 23.
Korláth Béla 28.
Köröskényi Elek 4. 23. 76. 77.
Köröskényi István 24.
Lucskai egyház 61.
Magyar Bertalan 37. 39. 77.
Magyar József 23.
Magyar Pál 74.
Mokcsai lelkész 11.
Móré András 7.
Móré Gábor 31. 32. 51.
Nagy-dobronyi egyház 71.
Nagy-geőczi lelkész 11.
Nagy Géza 11. 59.
Nagy-Kapos 15.
Nagy Sándor 39.
Németh Péter 24. 39. 77.
Nyarádi lelkész 11.
Orémus Kálmán 33.
Palágyi egyház 75.
Palágyi lelkész 11.
Pallói leányegyház 70.
Pataki Pál 15. 24. 49.
Pazar István 15.
Pénztárnok 37. 57.

- Pinkóczi lelkész 11.
Ptruksai leányegyház 27.
Ráski Endre 15.
Ráti egyház 43.
Ráti lelkész 11.
Reviscsei lelkész 11.
Salamoni egyház 71.
Salamoni lelkész 11.
Solymosi presbyterium 22.
Sulyok János 29.
Szabó Endre 49. 77.
Szabó István 11.
Szabó József 23.
Id. Szakal István 19. 20.
Szelmenczi lelkész 11.
Szeretvai lelkész 11.
Szőlőssy Gyula 23. 47. 48.
Szűcs István 23.
Tanügyi elnök 52.
Tarnóczi egyház 15.
Tarnóczi lelkész 11.
Tóth József lelkész 15.
Tóth József s.-lelkész 17.
Urbán Mihály 55.
Vajáni lelkész 11.
Vajkóczi lelkész 11.
Veskóczi leányegyház 15.
Id. Virág József 23. 50. 76.
Ifj. Virág József 37.
Zahari egyház 74.
-

